ஓயாத அலைகள் - 03

ஒரு இராணுவ ஆய்வு

இரண்டரை வருடப் போருக்குப் பின்னர் இந்தியப் படைகள் தமிழீழ மண்ணைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டபோது கெரில்லா இயக்கம் என்ற தராதரத்திலிருந்து விடுதலைச்சேனை என்ற நிலையை புலிகள் இயக்கம் எட்டியது.

இந்த விடுதலைச்சேனை ஒரு மரபுவழி இராணுவமாக பண்புமாற்றம் பெறும் காலகட்டமாக 1990-91 விளங்கியது.

மாங்குளம்-கொக்காவில் இராணுவத் தங்ககங்கள் தாக்கியழிக்கப்பட்டு நிலத்தை மீட்டெடுத்த இராணுவ நிகழ்ச்சியும்- ஆ.க.வெ. பெரும் தாக்குதலின்போது ஆனையிறவுத்தளம் மீதும், அதையொட்டிய பகுதிகள் மீதும் நடந்த ஒருமாதச் சமரும் சிங்களத்திற்கு அந்த ஆபத்தை உணர்த்தியது.

ஒரு மரபுப்படையாக புலிகள் இயக்கம் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு சகலவிதத்திலும் வாய்ப்பாகவுள்ளது என சிங்களத்து இராணுவ நிபுணர்கள் கணித்தனர்.

அதனால் குடாநாட்டை ஆக்கிரமித்து அந்த இராணுவ வாய்ப்பை புலிகள் இயக்கத்திற்கு மறுக்க சிங்களப் படைத்தலைமை முடிவெடுத்தது. ஜெனரல் கொப்பேகடுவ தலைமையில் குடாநாட்டைக் கையகப்படுத்த திட்டம் வரைந்து- செயற்படுத்த முனைந்தது.

பேரினவாதத்தின் இராணுவ நட்சத்திரமான கொப்பேகடுவ உட்பட அன்றைய குடாநாட்டுப் படைத் தலைமையை அழித்த வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க அராலிக்குண்டு, குடாநாட்டு ஆக்கிரமிப்புத் திட்டத்தைப் பொடிப்பொடியாக்கியது.

சந்திரிகா-ரத்வத்த தலைமை சிங்கள இராணுவ இயந்திரத்தின் இயக்குனர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றபோது குடாநாட்டைக் கைப்பற்றும் திட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டது.

பெருந்தொகைப் படையாட்களையும்- பிரம்மாண்டமான அளவில் படைக்கலச் சக்திகளையும் ஒருங்கிணைத்துப் பயன்படுத்தி குடாநாட்டையும் ஆக்கிரமித்து- புலிகளை அழித்தல் என்ற போர்வையில் ஆயிரக்கணக்கில் தமிழர்களையும் கொன்று- தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பித்து, தமிழீழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தை நசுக்க சந்திரிகா-ரத்வத்த தலைமை சதித்திட்டம் வகுத்தது.

சூரியக்கதிர் என்ற பெயரில் அந்தப்பெருநாசம் வலிகாமத்தைச் சூழ்ந்தது. தலைவர் பிரபாகரனின் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளால் வலிகாம மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டனர். பின்னர் புலிகளின் சண்டைதவிர்ப்புத் தந்திரோபாயத்தால் ரிவிரச-2, ரிவிரச-3 சண்டைகளில்லாத இராணுவ நடவடிக்கைகளாகின. குடாநாடு படையினரின் ஆக்கிரமிப்பிற்குள் சென்றது.

படைத்தலைமை விரும்பியது போல மரபுவழிப் படையாக வளரும் வாய்ப்பை வழங்காத வன்னிப்பெரு நிலபரப்பு புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவமையமானது.

வன்னியில் புலிகள் மரபுவழிப்படையாக வளரமுடியாது என்று சிங்களம் கணித்ததற்கு நியாயமான புறக்காரணிகள் உண்டு.

- மரபுப்போருக்கு மருத்துவ வசதி அத்தியாவசியமானது. வன்னியில் அது போதியளவில் இல்லை என்பது ஒரு காரணம்.

-மரபுப்படைக்கு ஆட்பலம் அடிப்படையானது. வன்னியின் குறைந்த குடித்தொகை அதிக ஆட்சேர்ப்புக்கு வாய்ப்பளிக்காது என்பதும் ஒரு காரணம்.

-இரகசியமானதும்- வேகமானதுமான படைநகர்த்தலுக்கு வேண்டிய போதிய சாலைவசதிகள் வன்னியில் இல்லை என்பது இன்னொரு காரணம்.

-மரபுவழிப் போர்முறையில் மறிப்புச் சண்டைகள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. இந்தவகைச் சண்டைமுறைக்குத் தகுந்த காப்பரண் வசதிகள் அவசியம் தேவை. மரபுப்போரை புலிகள் இயக்கம் நடாத்துவதற்கு காப்பரண்களுக்கு வாய்ப்பான புறநிலை வசதிகள் வன்னியில் இல்லை. உதிரும் மண் வகையால் உறுதியான நிலப் பதுங்குகுழிகளுக்கும் வாய்ப்பில்லை. இதேவேளை, களமுனைக் கோட்டைகளான காப்பரண்கள்- பதுங்குகுழிகள் கட்டத்தேவையான கட்டடப்பொருட்கள் வன்னியில் இல்லை. இவையும் காரணங்கள்.

-இவற்றிற்கெல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பது போல வன்னியின் விரிந்து பரந்த நிலப்பரப்புடன், தமது முப்படைப்பலத்தையும் இணைத்து சமர்களைத் தமக்குச் சாதகமாக நடாத்தி "எஞ்சிய" புலிகளை அழிக்கும் ஏது நிலைகள் வன்னிக் களத்திற்கு உண்டென்றும் சிங்களத் தளபதிகள் கணித்தனர்.

இவை காரணமாக வன்னிப்பெருநிலப் பரப்பில் புலிகளுடன் நடக்கப் போகும் சண்டைகள் மகிழ்ச்சியான மரதனோட்டத்தைப்போல சிங்களப் படையினருக்கு இருக்கும் என்று சிங்களம் கணித்தது. அஞ்சலோட்டப் படையெடுப்புப் பாணியிலான இராணுவ மரதனோட்டத்தை சிங்களப் படைகள் தொடங்கின.

வன்னியின் மேற்குமுனையூடாக மன்னாரின் தள்ளாடி நோக்கி எடிபல புறப்பட்டது. வழியெங்கும் மயான அமைதி நிலவ, படையினர் வியர்வைவடிய நடந்து தள்ளாடி சென்றடைந்தபோது, சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக சிங்களப்படைத் தலைமை சிந்தையிழந்து மமதை கொண்டது.

தமது கணிப்பின் பிரகாரம் இராணுவ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறப்போகின்றன எனச் சிங்களப்படைத் தலைமை இறுமாந்திருந்தது. அந்தப் படைத்திமிர் அடுத்த இராணுவ நடவடிக்கையின் பெயர் சூட்டலில் பகிரங்கமாக வெளிப்பட்டது.

"வெற்றி உறுதி" என முரசு தட்டியபடி ஜயசிக்குறுய் புறப்பட்டது. போர் சம்பந்தப்பட்டிருந்த விடயங்கள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து கைகோர்க்கும் நாள் என சிங்களத்தின் சோதிடர்கள் கணித்தெடுத்த 1997, மே, 13ஆம் நாளில் இருதலைப்பாம்பாக இருமுனைகள் ஊடாக ஜயசிக்குறுய் புறப்பட்டது. சந்திரிகா அம்மையாரின் கணவர் விஜய குமாரணதுங்கா நாயகனாக நடித்த வெற்றிப்படத்தின் பெயரும் ஜயசிக்குறுய் என்பதால் அம்மையாருக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

ஜயசிக்குறுயின் இராணுவ நோக்கம் உடனடி அபாயத்தை விளைவிக்க வல்லது. பெருநிலப்பரப்பை இரண்டாகப்பிளந்து- பாதை சமைத்து குடாநாட்டுப் படையையும் ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டு வன்னியை ஒட்டுமொத்தமாகத் துடைத்தழிக்கும் நாசகாரத்திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தது. அதனால் புலிகள் இயக்கம் தவிர்க்க விரும்பிய மரபுவழிச் சண்டை தவிர்க்க முடியாததாகியது. ஜயசிக்குறுயை செயலிழக்கச் செய்விக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் தீர்மானித்தார். "சமர்களுக்கெல்லாம் தாய்ச் சமர்" என அவர் வர்ணிக்கும் அளவுக்கு ஜயசிக்குறுய் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஜயசிக்குறுய் படைக்கு எதிரான மரடச்சண்டைகள் மற்றும் வலிந்த தாக்குதல்களின் தீவிரத்தால் சிங்களப்படை பலத்த சேதத்தைச் சந்தித்தது. போய்ச் சேரவேண்டிய கிளிநொச்சிப் படைத்தளத்தைப் புலிகள் கைப்பற்றினர். புறப்பட்ட நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாத கள நிலைமை எழுந்ததும் திரும்பிச் சென்றிருக்க வேண்டிய ஜயசிக்குறுய் திரும்ப மறுத்து இடைநடுவில் தரித்து இராணுவத் தவறிழைத்தது.

வன்னி அரங்கில் சுமார் ஒரு வருடகாலம் நடந்த ஜயசிக்குறுய் நடவடிக்கையில் 3000 படையாட்கள் பலியாகினர். 7000 பேர் படுகாயம் பட்டனர். பல கோடி ரூபா பெறுமானமுள்ள படைத்தளபாடங்களை சிங்களப்படை இழந்தது. விஜய குமாரணதுங்காவின் ஜயசிக்குறுய் படம் அடைந்த வசூல் வெற்றி அம்மையாரை மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருக்கலாம். ஆனால், ஜயசிக்குறுய் எதிர்ச் சமரில் புலிகள் இயக்கம் சிறந்ததொரு இராணுவ அறுவடையை நிலைநாட்டி அம்மையாரின் பேரினவாத ஆசைக்கு பலத்த அடி கொடுத்தது. ஒரு பொய்யை மறைக்க பத்துப் பொய்களைச் சொல்வதுபோல ஒரு இராணுவத் தோல்வியை மறைக்க, தோல்விகளை உள்ளடனாகக்கொண்ட இன்னும் சில இராணுவ நடவடிக்கைகளை சிங்களப் படைத்தலைமை நடாத்தியது.

ஜயசிக்குறுய் செயற்படமுடியாமல் போனவுடன் ரிவிபல, ரணகோச, வோட்டர்செட் என வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் படையினரின் இராணுவ அஞ்சலோட்டம் தொடர்ந்தது. ஜெயசிக்குறுயைப்போல ரணகோச, வோட்டர்செட் நடவடிக்கைகள் படைத்தரப்பிற்கு பலத்த இழப்புக்களைக் கொடுத்தன. தனது மரபுப்படைபலத்தை ஒருங்குகுவித்து பயன்படுத்தியும், புலிகள் மரபுவழிச் சண்டைகள் மூலம் தகுந்த பதிலடிகளைத் தொடுத்தனர்.

வன்னி மண்ணில் புலிகள் இயக்கம் ஒரு மரபுவழிப்படையாக வளரமுடியாது என்ற சிங்களத்தின் இராணுவக் கணிப்பை, ஜயசிக்குறுய்- ரணகோச- வோட்டர்செட் போன்றவற்றிற்கெதிரான எதிர்ச்சமர்கள், பொய்யாக்கின. எனினும் சிங்களத்தின் படைத்திமிர் இந்தக் களயதார்த்தத்தை ஏற்க மறுத்தது.

மரபுப்படையாக புலிகள் வளர வன்னியில் இருந்த பாதகநிலைகள் அனைத்தையும், தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், தனது திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளால் மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்து- மாற்றியமைத்து- ஒரு தரமான மரபுப்படையாக புலிகள் இயக்கத்தை வளர்த்தெடுக்க வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பையே தயார்ப்படுத்தி இராணுவ சாதனை புரிந்துள்ளார்.

இதேவேளை, அடைக்கோழியை முழுங்கிய புடையன்பாம்பு போல சிங்களப்படை நிலம் விழுங்கி ஊதிப் பருத்தபடி உள்ளுக்குள் அவதிப்பட்டதை தலைவர் மிகச்சரியாகக் கண்டறிந்தார்.

சிங்களப்படை மேலும்- மேலும் நிலம் விழுங்கும்

பேராசையில் படைநகர்வுத் திட்டங்களை வகுக்க, சிங்களம் விழுங்கிய தமிழர் நிலப்பரப்புக்களை மீட்டெடுக்க தேசியத் தலைவரவர்கள் ஓசைப்படாமல் திட்டங்கள் வகுத்து- தாக்குதல் தந்திரோபாயங்களை வரைந்து போராளிகளுக்குப் பயிற்சிகளைக் கொடுத்து தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். "பயிற்சி, தந்திரம், துணிவு" என்ற தலைவரின் இராணுவ மந்திரத்தை சிரமேற் கொண்டு மாபெரும் தாக்குதலுக்காக புலி வீரர்கள் தயாராகிக்கொண்டிருந்தனர்.

புலிகளின் நிரந்தரப்படைக்கு துணைப் பலம் சேர்க்க வன்னி வாழ் மக்களுக்கு ஆயுதப்பயிற்சிகளை வழங்கும்படி தலைவர் ஆணையிட்டார். எல்லைப்படை-கிராமியப்படை என்ற பெயர்களில் மக்கள் படையைக் கட்டும் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.

01.11.1999 அன்று நள்ளிரவு ஒட்டுசுட்டான் இராணுவத்தளம் மீது போராளிகளைக் களமிறக்கி, ஓயாத அலைகள்-03 என தாக்குதலுக்குப் பெயர் சூட்டி வேக ஓட்டப்பாணியிலான ஒரு தொடர் தாக்குதல் திட்டத்தை தலைவர் பிரபாகரன் தொடக்கி வைத்தார். நாளொன்றுக்கு ஒரு படைத் தளம் என்ற ரீதியில் சிங்களப்படை முகாங்கள் புலிகள் வசமாகின. அந்தப் பகைத் தளங்களின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்த தமிழர் நிலங்களும் விடுவிக்கப்பட்டன.

இரண்டரை வருட காலமாக 5000 படையினரைப் பலிகொடுத்து, 12,000 படையினரை படுகாயத்திற்குள்ளாக்கி சிங்களப்படைகள் முக்கி-முனகி-முயன்று பிடித்த வன்னிப்பெருநிலப்பரப்பின் பெரும் பகுதியை ஆறுநாள் சிங்கவேட்டையில் அடித்து மீட்டெடுத்த இராணுவ அற்புதத்தை தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார். ஆழம் அறியாமல் அகலக்கால் வைத்த சிங்களம் அதற்கான தண்டனையைப் பெற்றுக்கொண்டது.

முல்லைத்தீவுத் தளத்தைப் புலிகள் அடித்து மீட்க-படையினர் கிளிநொச்சியை ஆக்கிரமித்தனர். கிளிநொச்சியைப் புலிகள் தாக்கிக் கைப்பற்ற படையினர் மாங்குளத்தைக் கையகப்படுத்தினர். ஒரு நகரத்திற்குப் பதில் இன்னொரு நகரம் என சிங்கள ஆய்வாளர்கள் திருப்திப்பட்ட காலம் இம்முறை காலமாகிவிட்டது.

ஒலிம்பிக் வேகத்துடன் ஒட்டுசுட்டானுக்குள்ளிருந்து ஓயாத அலைகள்-03 புறப்பட்டபோது ஆக்கிரமிப்பிற்குள் துவண்டு கிடந்த வன்னியின் நகரங்கள் வரிசையாக புலிகள் வசமாகின. ஒரு நகரத்தை புலிகளிடம் பறிகொடுத்துவிட்டு, மறு நகரத்தைக் கையில் வைத்திருக்க முயன்று- இயலாமையால் கைவிட்டோடி, அடுத்த நகரத்தையும் துறந்து, ஆட்லறிகளை இழுத்துக் கொண்டு வவுனியாவரை புறமுதுகிட்டோட வேண்டிய கையறுநிலையில் சிங்களப்படையிருந்தது.

ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த வன்னி நிலத்தின் பெரும்பகுதியை மீட்டதுடன், கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் படை ஆக்கிரமிப்பிற்குள்ளும்- சிங்களக் குடியேற்றத்தாலும் அபகரிக்கப்பட்டுள்ள மணலாற்றின் கணிசமான பண்டைத் தமிழ்க் கிராமங்கள் மீட்கப்பட்டதானது போராட்டத்

திற்கு புதியதொரு அரசியல்- இராணுவ பரிமாணத்தைக் கொடுத்துள்ளது. வட முனையில் நான்கு நூற்றாண்டு காலம் அந்நியரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததும், எவராலும் அசைக்க முடியாதது என சிங்களம் நம்பியிருந்ததுமான ஆனையிறவுப் பெருந்தளம் கைப்பற்றப்பட்டது. வடமராட்சியின் கிழக்குப் பிரதேசத்தின் பெரும் பகுதியும், தென்மராட்சியின் தென்கிழக்கு, மற்றும் தென்மராட்சியின் மேற்குப் பகுதியும், சாவகச்சேரிப் புறநகர்ப் பகுதியும் கைப்பற்றப்பட்டன. வலிகாமத்தின் நுழைவாயிற் பகுதிகளும், யாழ் நகர எல்லைப் பகுதிகளும் தமிழர் சேனையின் வசமாகின.

தமிழர் சேனையின் மரபுவழித்தாக்குதலுக்குத் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் 10ற்கும் மேற்பட்ட படைத்தளங்களையும்- பலடசின் இராணுவத்தங்ககங்களையும் 250 கிலோமீற்றர் நீள இராணுவ வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட காவல் அரண்களையும் இவற்றின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருந்த சுமார் 2250 ச.கி மீற்றர் நிலப்பரப்பையும் கைவிட்டு ஓடச்செய்த ஓயாத அலைகள்-03, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் மாபெரும் இராணுவப் பிரளயத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சிங்களத்தின் முதல்தர சிறப்புப்படையணிகள் உட்பட 15,000ற்கும் அதிகமான ஆட்தொகையைக் கொண்ட சண்டைப் படையணிகள் புலிகளின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது பின்வாங்கி ஓடிய இராணுவநிகழ்ச்சி சிங்களப்படைத் தலைமையையும் அரசியற் தலைமையையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளது. இதை ஒரு அவமானகரமான தேசியத் தோல்வியாக சிங்களத் தேசியவாதிகள் கருதுவர் என்பது திண்ணம். மீட்கப்பட்ட அந்தப் பாரிய நிலப்பரப்பை புலிகள் தங்களது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருந்தபடி- மேலும் படையினருடன் மோதுவது அவர்களின் மரபுப்போர் ஆற்றலின் வளர்ச்சியை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

சோழப்பேரரசின் காலத்திற்குப் பிறகு சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்- சிங்களப் படை நிலைகொண்டிருந்த இராணுவப்பிராந்தியம் ஒன்றிலிருந்து, தமிழர் சேனையால் ஒட்டுமொத்தமாக, அது ஓட ஓட அடித்து விரட்டப்பட்ட வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக ஓயாத அலைகள்-03 பதிவாகிவிட்டது.

போர்மூலம் புலிகளை அடக்கி, தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கலாம் என்ற பேரினவாதத்தின் இராணுவ நம்பிக்கையை ஓயாத அலைகள்-03 தகர்த்தெறிந்துவிட்டது. அத்துடன், அத்துமீறிய சிங்களக்குடியேற்றங்கள் வாயிலாக தமிழர் நிலத்தை அபகரித்து சிங்கள மயப்படுத்தலாம் என்ற பேரினவாத முயற்சி, மணலாற்றுக் குடியேற்றங்களுக்கு நடந்துள்ள கதியால், பலத்த அடிவாங்கியுள்ளது.

இதேவேளை, ஆயுதப்போராட்டம் வாயிலாக தமிழரின் அரசியல் இலட்சியமான தமிழீழத் தனியரசை, தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் தலைமையிலான புலிகள் இயக்கம் அமைத்து வெற்றிவாகைசூடும் என்ற அரசியல் நம்பிக்கையை ஓயாத அலைகள்-03 அசைக்க முடியாத அளவுக்கு தமிழ் மக்களிடம் புகுத்திவிட்டது.

ஒரு போரில் சில சமர்கள் வரலாற்றுத் திருப்புமுனைகளாக அமைந்து போரின் போக்கை திசைமாற்றிவிடுவதுண்டு. தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஓயாத அலைகள் என்ற பெயரில் நடந்து முடிந்த மூன்று பெரும் தாக்குதல்களும் அத்தகைய வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை வகிக்கும் என்பது திண்ணம். எனினும், ஓயாத அலைகள்-03 திண்ணமான வகையில், போரில் திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திய சமராக இருக்கப்போகின்றது.

சிங்களப்படையின் தோல்வியின் ஆரம்பமாக ஓயாத அலைகள்-03 விளங்கப் போகின்றது.

இரண்டாம் உலகப்போரின்போது தனது இராணுவக் கொள்ளளவையும் மீறிப் பேராசையுடன் சோவியத்யூனியனை விழுங்க கிட்லரின் படை புறப்பட்டது. ஒப்பறேசன் பார்பறோசா என்ற பெயரிலான அந்தப் பெரும் படையெடுப்பை கறையான் அரிப்பது போல சிறுகச் சிறுக அரித்த சோவியத் படை, இறுதியில் தோற்கடித்தது. ஒப்பறேசன் பார்பறோசாவின் தோல்வி, கிட்லரது ஜேர்மானியப் படைக்கு தோல்வியின் ஆரம்பமாக மாறியது. சோவியத்மண்ணை விட்டே அது துரத்தியடிக்கப்பட்டது.

இந்திய-புலிகள் போரின்போது தேசியத் தலைவர் பிரபாகரனை இலக்குவைத்து இந்தியப்படைகள் செக்மேற் இராணுவ நடவடிக்கையை தொடங்கின. தேசியத் தலைவரின் நேரடி வழிகாட்டலில் நடந்த எதிர்ச்சமரில் இந்தியப்படைகள் தோற்றன. அந்தத் தோல்வி இந்தியப்படைகளின் வெளியேற்றத்திற்குக் கட்டியம் கூறியது. தமிழீழ மண்ணைவிட்டு, தோல்வியுடன் தம் நாடு திரும்பின இந்தியப்படைகள்.

இதேபோன்று புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிரான வன்னிப்படையெடுப்பை ஓயாத அலைகள்-03 முறியடித்துவிட்டது. அது மாத்திரமன்றி சிங்களம் நெடுங்காலமாக தமிழர் தாயகத்தில் ஆக்கிரமித்து நின்ற இடங்களும் விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டன. சிங்களம் சந்தித்த இந்த வரலாற்று இராணுவத் தோல்வியை, அதற்கு தொடர்ந்த தோல்விகளாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு தமிழர் சேனையின் பலம் தொடர்ந்து பெருகிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். ■

எங்கள் அண்ணன் எங்கே..,?

முடிவுறாத தொடர்கதையாய் அரக்கர்களின் அரக்கத்தனம்.

அமைதிப்படை என்ற பெயரில் நம் மண்ணை ஆக்கிரமித்திருந்த இந்தியப்படையினர் அட்டகாசம் புரிந்த காலம் அது. நமது மண், இந்திய இராணுவச் சப்பாத்துக்களின் கீழ் நசிந்து துடித்த பொழுதுகள். அப்போது எனக்கு பன்னிரண்டு வயதிருக்கும். எனது ஊர் வட்டுக்கோட்டைக் கிராமத்தின் ஒதுக்குப்புறத்தில் உள்ளது. கொட்டைக்காடு எங்களின் சின்னக்கிராமம். மின்வசதிகள் இல்லை, குடிநீர்வசதிகூட இல்லாத கிராமம். இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாய்... பனை ஓலைகளால் வேய்ந்த குடிசைகளில் நாளைய நம்பிக்கைகளுடன் மனிதர்கள். கஸ்டமான சீவியத்தின் மத்தியிலும் நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்தோம்.

வயல்வேலையே எங்களது குடும்பத் தொழில். அப்பாவும் அம்மாவும் காலையில் வயலுக்குப் போய் மாலை வீடுவருவார்கள். வசதிக்கேற்ப கஞ்சியோ கூழோ குடித்துவிட்டு, சந்தோசமாகவே வாழ்ந்தோம். தாம் வயலில் கடுமையாக உழைத்து வந்தபோதும், எமது அப்பாவும் அம்மாவும் எம்மை படிக்கவைத்தார்கள். அப்பொழுது எங்களது அண்ணா ஒன்பதாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். நான் ஆறாம் வகுப்பிலும், எங்களது தங்கை பாலர் வகுப்பிலும் படித்துக்கொண்டிருந்தோம்.

எங்களது தாயாரும் வயல் வேலைக்காக, அநேக நாட்களில், அதிகாலையிலேயே சென்றுவிடுவதால், எங்கள் அண்ணாவே எங்களுக்கு எல்லாமுமாகி கடமைகள் புரிவார். எங்களைக் குளிக்கவார்த்து, ஆடைகள் உடுத்தி, சாப்பாடு தந்து எங்களை பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்வார் அண்ணா.

நான் சற்று வளர்ந்தவனாகையால், எனது அலுவல்களை நானே பார்த்துக் கொள்வது எனக்குச் சிரமமாக இருப்பதில்லை. ஆனால், பாலர் வகுப்பில் படிக்கும் தங்கச்சிக்கு குளிக்கவார்த்து, எமது பழைய றங்குப் பெட்டிக்குள் இருந்து, பழையதோ கிழிந்ததோ சட்டையை எடுத்துப் போட்டு, தங்கச்சியை பாடசாலைக்கு வெளிக்கிடுத்துவதில், அண்ணா ஒரு தாயாகவே மாறிவிடுவார். சைக்கிளில் எம்மை ஏற்றிக்கொண்டு நேரம் பிந்தக்கூடாது என்பதற்காக அரக்கப்பரக்க சைக்கிளை ஓட்டி எம்மை உரிய நேரத்தில், பாடசாலையில் கொண்டுசென்று விடுவார்.

வயல்வேலையும், பஞ்சம் தீர்க்க நிவாரணமுமாக எங்களது வாழ்க்கை கஸ்டங்கள் நிறைந்தபோதும் நிம்மதியாகவும், பாசம் நிறைந்ததாகவும் இருந்தது.

அன்றொருநாள்.... இன்று நினைக்கையிலும் நெஞ்சு படபடக்கும் அந்த நாள்.. காலைப்பொழுது. காலை எட்டு மணியிருக்கும், இரைந்தபடி விரைந்த வாகனங்களின் சத்தம் பெரிதாகிப் பெரிதாகி... எம் வீட்டுப்பக்கம் நோக்கி வந்தன. ஜீப், றக் வண்டிகளின் கனத்த ஒலி என்பது புரிந்தது. எம் வீட்டை நெருங்கியதும் வாகனச் சத்தங்கள் நின்றன. வாகனங்களின் கதவுகள் திறந்து.. அறைந்து சாற்றப்படும் ஓசைகள். சப்பாத்துக்காலடி ஓசையும்... புரியாத பாசைகளின் சத்தங்கள் உரத்துக் கேட்டன. நாய்களின் குரைப்பும், புரியாத பாசைகளின் அட்டகாச ஒலிகளும் சேர்ந்து மனதில் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தின. நான் பயந்து.. அம்மாவைப் பார்த்தேன். அம்மாவும் கலவரமடைந்திருந்தார். அண்ணா வீட்டுக்குள் படித்துக்கொண்டிருந்திருக்கக்கூடும்.

சக்குப்பிடித்த எண்ணை நெடி, மிக அருகில் அடித்தது. வீட்டு முற்றத்தில் பச்சை விரித்ததாய்... எங்கும் இராணுவம். வேலைக்குப் புறப்பட நார்க்கடகத்துடன் தயாராக இருந்த அம்மாவை.. வந்த வேகத்தில் ஒரு மிருகம் பிடித்திழுத்தது. அம்மா வைத்திருந்த நார்க்கடகத்தை பறித்தெ